

han med alle de Midler, der staa til hans Naadighed, vil søge at naa dette Maal, som jeg veed, at han sætter Pris paa. Det vilde være et Byspønik, om han vilde lægge det Lod i Bægtstaalen, som han er i Besiddelse af, det vilde efter min Mening føre i en heldig Retning. Jeg forstaa imidlertid ogsaa meget vel det Synspunkt, der er blevet gjort gjældende, at der efter Forslaget bliver mange Trængende, som burde hjælpes, men som ikke have Naad til at blive Medlemmer af en Sygekasse, men jeg kan af min Erfaring trøste Dem med, at det hos os er lykkedes at komme ud derover, hvad der kan ses deraf, at da vi for 25 Aar siden stiftede Kassen, var der kun 14 Medlemmer, medens der nu er 1,400 Medlemmer, og at det — ganske vist med store Anstrengelser — nu er lykkedes at gjenneføre Sagen saaledes, at Sygekassen kan bære sig selv uden at faae Tilskud fra andre. Naar vi alligevel have faaet Tilskud, Bidrag gennem Fester og ad andre lignende Veie, ere disse blevne lagte til Side til andre Formaal end den almindelige Sygehjælp, nemlig dels til Alderdomshjælp og dels til Sygehjælp ud over den almindelige ugentlige Hjælp. Jeg maa imidlertid indrømme, at der er mange Steder, hvor Forholdet ikke har viist sig saa heldigt. Naar jeg omtaler dette, er det navnlig, fordi jeg er enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i, at smaa Sygekasser vanskeligt kunne bære sig saa godt som store. Naar en Sygdom nemlig griber om sig paa et lille Omraade, kan en Sygekasse der let blive insolvent. Jeg vil gjøre en Bemærkning ogsaa til § 4, 2det Stykke, hvor der er fastsat en Grændse af fra 45 til 55 Aars Alder for Optagelsen i en Sygekasse. Jeg tror, at denne Bestemmelse kan være nødvendig for nye Sygekasser, men den vil ganske vist være stadelig for de gamle, der have bestaaet i en længere Aarrække, idet, som ogsaa bemærket tidligere, de Eldre have mere Udsigt til at blive syge end de Yngre og saaledes blive en Byrde for Kassen. Derfor ere vi ogsaa hos os gaaede til en Aldersgrændse af 35 Aar, hvorved jeg tror, at vi have fikket os en gavnlig Bestemmelse for Foreningen, men den maa jo bortfalde nu, hvis vi skulle gaa ind paa denne Bestemmelse i § 4. Med Henhyn til det Bidrag, der skal gives af Statskassen efter § 9, er det jo sikkert nok, at Hovedspørgsmaalet er, om det Bidrag, der tilbydes, virkelig ogsaa er af nogen Betydning. Jeg er ogsaa der enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, at det ganske vist ikke er ret Meget, men det kan jo blive noget Mere,

naar Lovforslaget i Udvalget faar en noget forandret Stikfelse, saa at det kan blive til større Gavn for dem, for hvem det er bestemt. Jeg vil iøvrigt haabe, at Lovforslaget ikke alene paa dette Punkt, men ogsaa paa andre Punkter kan faae en saadan Stikfelse, at det virkelig kan fyldestgjøre den Opgave, der er tilfattet med det. Der er endnu et lille Spørgsmaal af mindre Betydning, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og det er den Indberetning, der hvert Aar i Januar Maaned skal indsendes om det afsluttede Regnskab. For saa vidt Lovforslaget bliver til Lov, skal den indsendes en Maaned efter Udløbet af Regnskabsaaret, men det vil blive vanskeligt at gjøre det; thi Hovedopgjørelsen foretages som Regel, naar Aaret er omme, og naar vi saa se, at det tillige kan fordres, at alle Medlemmer skulle opnoteres paa en stor Liste, der skal følge med Regnskabet, er det klart, at det bliver umuligt at efterkomme dette Paalæg. Dette er imidlertid af de Smaating, der let kunne ordnes, naar vi først blive enige om det Store. Jeg skal lige overfor den første ærede Talers Udtalelse om Thyendet sige, at jeg i dette Spørgsmaal er enig med Lovforslaget, og det er jeg paa Grund af den Erfaring, jeg har i denne Retning. Vi have nemlig indrettet det paa en lignende Maade, og jeg kan glæde det ærede Medlem med, at det har ikke voldet den allerminste Vanskelighed at faae Thyendet med. Det er nemlig bestemt, at de, der have været i Børnesygekasserne, fra denne kunne komme over og blive Medlemmer af Thyendesygekassen, og naar vor Klasse er bleven saa stor, som den er, er det netop, fordi vi have faaet Thyendet med, de have allerede faaet Syn for, hvilken Betydning det har at sikke sig i Sygdomstilfælde. Samtidig maa jeg erkjende, at hvad der har bidraget dertil, er, hvad der har staaet i Udsigt, nemlig Alderdomshjælp, men det er jo rent udelukket heraf. Man kan vel sige, at det vil komme senere; men det bliver dog et Spørgsmaal, hvorvidt denne Udsigt ikke kan være temmelig lang. Udsigterne have i alt Fald hidtil været meget lange. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) sluttede med, at dersom Sygekasserne virkelig skulde hjælpe alvorlig og paa en let Maade, skulde det være derved, om vi kunde give dem fri Løge og Medicin og ellers lade dem beholde deres Indretning hver for sig, som de have den. Det kan være, at der er en Del, som ikke synes om det, men jeg er vis paa, at i alt Fald Mange ere enige i, at dette vil være et Fremskridt af en særdeles Betydning, om det end vil være vanskeligt nok at naae det. Jeg er